

Arrest

nr. 74 923 van 10 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 7 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERRELST, loco advocaat K. VERSTREPEN, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 april 2010, verklaart er zich op 23 april 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 7 november 2011, verstuurd op 8 november 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Tikapur, gelegen in het Kailali-district (Nepal). In shrawan 2063 (Nepalese kalender, stemt overeen met juli/augustus 2006 volgens de Gregoriaanse kalender) werd u in Nepal lid van de monarchistische partij ‘XI’ (RPP-N). Als partijlid woonde u partijvergaderingen bij, die u als hoofd van de vrijwilligers organiseerde wat betreft het plaatsen van tafels en stoelen, en distributie van eten en drank. Tevens stond u bij partijvergaderingen in voor de veiligheid. Verder maakte u publiciteit voor de RPP-N in verkiezingsperiode en woonde u op vraag van X (lokale voorzitter RPP-N) en uit eigen curiositeit massameetings van andere partijen bij,

meer bepaald van de Young Communist League (YCL, de jongeren vleugel van de 'Unified Communist Party of Nepal – Maoist (UCPN-M)), de Youth Force (jongeren vleugel van de 'United Marxist Leninist Party' (UML)) en van de National Congress Party (NC). Na het Tihar-festival 2063 (oktober 2006) kreeg u, tot aan uw vertrek naar België gemiddeld een twee- à drietal keren per maand zowel telefonisch als in persoon, af te rekenen met verbale bedreigingen van leden van de YCL, Youth Force en de jongeren vleugel van de NC. In mangshir 2064 (november/december 2007) werd u geduwd/geslagen door N. R., lid van de YCL. In chaitra 2064 (maart/april 2008) kwam het tot een handgemeen met T. K., lid van de Youth Force. Daar u niet verwond was, meldde u deze fysieke dreigingen niet aan de politie. In magh 2066 (februari/maart 2010) kwamen zeven of acht gemaskerde leden van de YCL naar uw ouderlijk huis. U werd door hen naar buiten gesleurd en in elkaar geslagen. Eén van hen sloeg u met een steen op het hoofd. Uw vader herkende N. R. onder uw belagers. Daar het hoofdkantoor van de YCL/UCPN-M recht tegenover het politiebureau gelegen is en ermee werd bedreigd een bom in uw woning te plaatsen indien u het incident zou melden, diende u geen klacht in bij de politie. Diezelfde avond verbleef u bij een vriend, P. R., in Tikapur. De volgende dag liet u zich in een 'medische apotheek' te Bhuri Gaon verzorgen en werd u gezegd dat u zich voor verdere verzorging naar Kathmandu diende te begeven. Nadat u zich liet verzorgen in Bhuri Gaon reisde u per bus naar uw broer A. in Kathmandu, waar u een tweetal maanden verbleef. Na enige tijd kende u in Kathmandu evenzeer problemen. Op een bepaalde dag was u onderweg met de motor wanneer een onbekende vroeg of u D. was. Nadat u bevestigend antwoordde kwamen meerdere motorrijders tevoorschijn. U vluchtte weg en de motorrijders zetten de achtervolging op u in. Gelukkig wist u ze af te schudden. Na contact met uw vader kwam u tijdens uw verblijf in Kathmandu te weten dat uw belagers na uw vertrek naar Kathmandu nog tweemaal naar uw ouderlijk huis waren gekomen, een eerste maal drie dagen nadat u werd geslagen en vervolgens een week later. In Kathmandu kwam u via een vriend in contact met S. T., die uw reis regelde. U verliet Nepal op 15 april 2010 en reisde per bus naar Delhi. Van daaruit reisde u op 21 april 2010, in het bezit van een vals Indiaas paspoort, met het vliegtuig verder naar Parijs. Op 22 april 2010 reisde u verder naar België, waar u een dag later een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Nepal terug te keren daar u vreest voor uw veiligheid en hernieuwde problemen met leden van andere, heden aan de macht zijnde politieke partijen. Ter staving van uw identiteit en/of asielerelaas legde u de volgende documenten neer: uw Nepalese staatsburgerschapkaart (Nagarikta Pramantra – vergelijkbaar met een identiteitskaart); uw Nepalees rijbewijs; een brief van uw 'Village Development Committee' (VDC) waarin uw gezinssamenstelling wordt weergegeven; een brief van uw VDC die bevestigt dat u ongehuwd bent; een brief van de RPP-N waaruit blijkt dat u effectief lid was/bent van voornoemde partij; een krantenartikel dat bevestigt dat u op 22 magh (4/5 februari) slachtoffer werd van een agressiedaad door een groep onbekenden."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er slechts weinig geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. U verklaarde met een (ver)vals(t) Indiaas paspoort van Delhi naar Parijs te zijn gevlogen. In tegenstelling tot uw verklaringen gedaan ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 28 april 2010 waar u verklaarde niet te weten of er een visum in uw vals Indiaas paspoort stond, verklaarde u tijdens uw gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal dat uw vals paspoort een visum bevatte, maar stelde u verder niet te weten wat voor type visum in uw paspoort stond (Verklaring DVZ, vraag 33; CGVS, p. 9). Voorts zijn uw verklaringen betreffende het feit of u wel of niet eigenhandig uw vals paspoort in uw bezit heeft gehad niet met elkaar in overeenstemming. Aanvankelijk verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal het paspoort niet in uw bezit gehad te hebben. Het werd u enkel getoond door de smokkelaar (CGVS, p. 9). Later tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer tijdens de luchthavencontrole in Parijs wel in het bezit te zijn geweest van uw vals paspoort (CGVS, p.12). Verder beweerde u dat het tijdens de controles op de luchthaven van Delhi steeds de smokkelaar was die uw paspoort voor u toonde. De door u beweerde gang van zaken tijdens uw reis van Delhi naar Parijs is echter geenszins in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal ter zake beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Gelet op dit grote risico kan redelijkerwijze verwacht worden

dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten. Aan uw verklaring dat de smokkelaar uw paspoort voor u toonde tijdens de (identiteits)controles in Delhi kan geen enkel geloof worden gehecht. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat op de betreffende luchthaven het paspoort van elke reiziger, zonder uitzondering, strikt persoonlijk en individueel gecontroleerd wordt. Het is dan ook uitgesloten dat iemand anders uw paspoort zou voorleggen aan de douanebeambte. Dit ondermijnt op ernstige wijze de waarachtigheid van uw vluchtrelaas. Bovenstaande vaststellingen zijn daarenboven nefast voor uw algemene geloofwaardigheid. Daarnaast kan aan uw beweerde lidmaatschap en engagement voor de RPP-N geen enkel geloof worden gehecht. Zo stelde u vooreerst verkeerdelijk dat Kamal Thapa sinds de oprichting van de RPP-N de enige nationale voorzitter van de partij is geweest (CGVS, p. 6). Echter uit de ons beschikbare informatie blijkt dat van oktober 2006 tot maart 2008 Rabindra Nath Sharma de nationale leiding van de RPP-N in handen had. Geconfronteerd met zijn naam herkende u hem niet als zodanig, meer zelfs de naam Rabindra Nath Sharma was u compleet onbekend (CGVS, p. 18). Voorts bleek u niet op de hoogte te zijn van het bestaan van de jongeren vleugel van de RPP-N (CGVS, p. 6). Volgens informatie van het Commissariaat-generaal werd deze eind 2008 door het centraal comité opgericht, net om een tegengewicht te bieden aan onder andere de YCL. Gelet op uw leeftijd en uw beweerde problemen met de YCL, Youth Force en de jongeren vleugel van de NC, zou u toch op de hoogte moeten geweest zijn van het bestaan van de jongeren vleugel van de RPP-N. Verder beweerde u foutief dat Kamal Thapa tijdens de verkiezingen van 2064 (2008) tegen een samenwerking/coalitie met de maoïsten was (CGVS, p. 7). Uit informatie blijkt echter dat volgens Kamal Thapa een alliantie met de maoïsten mogelijk was. Ook uw partijvlag kon u niet juist benoemen. Zo stelde u dat de vlag van RPP-N uit rood, wit en groen bestaat, terwijl de partijvlag in werkelijkheid blauw, geel en rood is (CGVS, p. 7). Gelet op uw verklaring sinds juli/augustus 2006 actief lid te zijn van de RPP-N, kan verwacht worden dat u op de hoogte bent voor voornoemde basisgegevens van deze partij in het algemeen en over haar houding tijdens de parlementsverkiezingen van 2064, waarvoor u beweerde publiciteit voor uw partij te maken, in het bijzonder. Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw jarenlange lidmaatschap tot de RPP-N en bijgevolg aan de door u beweerde om die reden gekende problemen met leden van de YCL, Youth Force en de jongeren vleugel van de NC. Aan uw verklaring dat u tevens gevisieerd werd daar uw moeder verwant is met de schoonzoon van koning Gyanendra, Kumar Faj Bahadur, kan evenmin geloof worden gehecht daar uw broers geen problemen kenden (CGVS, p. 4, 16). Overigens kan er nog op gewezen worden dat het hebben van royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in Nepal over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het ganse grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. Verscheidene royalistische partijen blijven bovendien actief en partijen zoals RPP-N beschikken over vertegenwoordigers in het huidige parlement. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met leden van YCL, Youth Force en de jongeren vleugel wordt verder gestaafd door een aantal onlogischheden en tekortkomingen in uw verklaringen. Gevraagd naar uw persoonlijke activiteiten voor de RPP-N stelde u aanvankelijk in te staan voor de logistiek en de veiligheid van partijmeetings en actief te zijn tijdens de verkiezingsperiode in 2064. Gevraagd of u nog andere activiteiten voor de RPP-N had, antwoordde u tweemaal negatief (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met uw gedane verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u stelde tevens massameetings van andere partijen bij te wonen, stelde u aanvankelijk dat u daar louter uit eigen curiositeit heen ging. Gesuggereerd of u dat niet in opdracht van uw partij deed, stelde u dan weer dat u inderdaad dergelijke meetings bijwoonde op vraag van de partij, maar dat buiten de partij niemand afwist van het feit dat u dergelijke meetings in opdracht van de partij bijwoonde (CGVS, p. 5, 16, 19). Dergelijk wisselende verklaringen omtrent uw beweerde RPP-N activiteiten zetten de bovenstaande vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw lidmaatschap en engagement voor de RPP-N kracht bij. Wat betreft uw beweerde problemen ten slotte, moet ook daar gewezen worden op een aantal ongerijmdheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas geheel ondergraven. Vooreerst is het weinig aannemelijk dat u naar massameetings van andere partijen bleef gaan ondanks de jarenlange zeer frequente dreigingen die u van leden van concurrerende partijen verkreeg, temeer daar u uitdrukkelijk stelde dat de andere partijen steeds op de hoogte waren van uw aanwezigheid op hun massameetings (CGVS, p. 18). Voorts wat betreft het incident op februari 2010, waarbij u zou geslagen zijn geweest door een achttal YCL-leden, moet opgemerkt worden dat u aanvankelijk stelde dat u wist dat uw belagers YCL-leden waren, daar u met niemand anders in uw dorp problemen kende (CGVS, p. 10, 15). Geconfronteerd met het feit dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken stelde met meerdere partijen problemen gekend te hebben in Nepal, repliceerde u dat u dacht dat u daar later in het gehoor vragen over zouden worden gesteld, wat geenszins kan gelden als een afdoende beantwoording ter zake (CGVS, p. 15). Verder stelde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-

generaal in feite onmiddellijk na het incident van februari 2010 gevlucht te zijn – na het incident bracht u de nacht door bij een vriend en de volgende dag, na verzorging van uw hoofdwonde, vertrok u naar Kathmandu – terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde twee weken na het incident naar Kathmandu te zijn vertrokken (DVZ, vragenlijst CGVS, p. 2; CGVS, p. 10, 13, 19). Ook uw verklaringen tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal betreffende de bezoeken aan uw ouderlijk huis nadat u Tikapur verlaten had zijn moeilijk in overeenstemming te brengen met uw ter zake gedane verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar waar u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat leden van YCL een eerste maal naar uw ouderlijke woonst kwamen een week na uw vertrek naar Kathmandu en een volgende keer nog een maand later, verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat YCL-leden een eerste keer kwamen drie dagen na het incident waarbij u werd geslagen in februari 2010 en dan nog eens een week later. Ook het gegeven dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept heeft over uw problemen in Kathmandu, werpt, gelet op het feit dat deze problemen plaatsvonden enkele dagen voor uw vertrek uit Nepal, ernstige vragen op over de waarachtigheid van die door beweerde problemen (DVZ, vragenlijst CGVS, p.3; CGVS, p. 14, 19-20). Ten slotte verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor het incident van februari 2010 reeds tweemaal geslagen te zijn, in het bijzonder eens door N. R. en eens door T. K. Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u echter voor het incident van februari 2010 enkel verbale bedreigingen te hebben ontvangen (DVZ, vragenlijst CGVS, p. 2; CGVS, p. 16). Gelet op het geheel van bovenstaande veelvuldige ongerijmdheden en tegenstrijdige verklaringen kan er niet het minste geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw staatsburgerschapkaart, uw rijbewijs en de twee attesten van uw VDC die uw burgerlijke staat en uw gezinssamenstelling weergeven, bevatten louter persoonsgegevens, die in deze beslissing geenszins in vraag worden gesteld. Wat betreft de door u neergelegde brief van RPP-N en krantenartikel dient vastgesteld te worden dat opdat een document bewijswaarde zou hebben dit ondersteund dient te worden door een geloofwaardig en coherent relaas, wat hier niet het geval is. Het document uitgereikt door de RPP-N op 5 asadh 2067 (19 juli 2010) heeft bovendien een duidelijk gesolliciteerd karakter en kan dan ook geenszins gelden als een objectief bewijsmiddel. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat frauduleuze documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Nepal. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Hij stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen verklaringen heeft afgelegd over zijn visum. Hij stelt ook dat hij steeds heeft verklaard dat hij op de luchthaven van Delhi het paspoort niet zelf in zijn bezit had en op de luchthaven van Parijs wel. Verzoeker is er verder ook van overtuigd dat de smokkelaar het personeel op de luchthaven van Delhi had omgekocht en dat dit de reden is waarom de smokkelaar het paspoort zelf toonde.

Verder stelt hij dat hij op de hoogte is van de politieke toestand in zijn streek maar iets minder weet over de nationale leiding van de partij. Hij wist echter wel allerlei zaken over de nationale voorzitter en hij kon zijn lidkaart beschrijven. Verder heeft hij nooit contact gehad met de jongerenbeweging van zijn partij en bestond er in zijn streek ook geen jongerenbeweging. Verzoeker benadrukt nog dat hij enkel op lokaal vlak politiek actief was en dat hij in een afgelegen gebied woonde en dat hij zich vooral met organisatorische aspecten bezighield en niet met het inhoudelijke programma.

Hij stelt dat zijn broers geen problemen kenden omdat zij niet politiek actief waren. Het feit dat hij met de koning verwant is maakte zijn problemen alleen maar erger.

Hij stelt dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het geweld ten aanzien van koningsgezinden gebeterd is, maar niet dat er geen enkele vervolging meer is.

Hij stelt ook dat er tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal over zijn activiteiten voor de partij geen tegenstrijdigheid bestaat. Hij heeft enkel elementen toegevoegd aan zijn eerdere verklaringen. Hij stelt dat hij wist dat zijn belagers leden van YCL waren omdat zijn vader één van hen herkende toen de doek loste die zijn gezicht bedekte. Hij stelt dat hij bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij na het voorval bij hem thuis eerst nog bij een vriend verbleef vooraleer hij naar Kathmandu vertrok. Hij stelt dat hij niet goed weet wanneer zijn belagers na zijn vertrek weer naar zijn ouderlijk huis zijn gegaan. Deze informatie komt immers van zijn vader en zijn vader is een oude man. Hij stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet over zijn problemen in Kathmandu heeft gesproken omdat hem werd gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten en omdat hij zich gericht heeft op de gebeurtenissen in zijn streek van oorsprong. Tot slot stelt hij dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij voor het voorval bij hem thuis enkel mondeling werd bedreigd omdat hij niet ernstig werd geslagen en zijn belagers hem enkel een duw hadden gegeven.

Verzoeker wijst er ook nog op dat hij tijdens het gehoor reeds heeft aangegeven dat een maoïst onlangs een vriend van hem heeft vermoord.

Tot slot stelt verzoeker dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom hij de subsidiaire beschermingsstatus weigert en bijgevolg de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht schendt.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De Raad is immers van mening dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat aan verzoekers beweerde lidmaatschap van en engagement voor de RPP-N en aan verzoekers beweerde problemen geen enkel geloof kan worden gehecht.

Wat verzoekers beweerde lidmaatschap van en engagement voor de RPP-N betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker niet wist dat Rabindra Nath Sharma van oktober 2006 tot maart 2008 de voorzitter was van zijn partij. Bovendien herkende verzoeker de naam niet. Verzoeker was nochtans sinds juli/augustus 2006 lid van de RPP-N. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij iets minder weet over de nationale leiding van de partij, dat hij enkel op lokaal vlak politiek actief was, dat hij in een afgelegen gebied woonde en dat hij zich vooral met organisatorische aspecten bezighield en niet met het inhoudelijke programma. Desondanks mag van verzoeker toch worden verwacht dat hij weet wie de voorzitter van zijn partij was in de periode waarin hij een actief lid was van de RPP-N. Verzoeker hield zich niet alleen bezig met organisatorische aspecten, maar voerde ook campagne voor de parlementsverkiezingen. Verder is het ook opmerkelijk dat verzoeker de kleuren van de partijvlag niet kende. Verzoeker stond in voor de organisatie van en de veiligheid op partijvergaderingen zodat mag worden aangenomen dat hij de partijvlag kent. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen verklaring voor het feit dat hij de kleuren van de vlag niet juist kan benoemen. Verder stelt de Raad ook vast dat verzoeker tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal aanvankelijk verklaarde dat hij uit eigen beweging naar de meetings van andere partijen ging en niemand van de partij hem dat had opgedragen, terwijl hij later verklaarde dat het de partij was die besliste dat hij moest gaan (gehoorverslag, 16 en 19).

Wat verzoekers beweerde problemen betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers beweringen in zijn verzoekschrift over de identiteit van zijn belagers niet te rijmen vallen met zijn verklaringen hierover tijdens het gehoor. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij wist dat zijn belagers leden van YCL waren omdat zijn vader één van hen herkende toen de doek loste die zijn gezicht bedekte, meer bepaald N. R. Tijdens het gehoor repte verzoeker hier echter met geen woord over. Op de vraag hoe hij wist dat zijn belagers leden van YCL waren, antwoordde hij dat hij dit wist omdat hij geen andere vijanden in het dorp had en stelde hij ook nog dat zijn vader N. R. herkende nadat verzoeker reeds was gevlucht en YCL zijn ouders begon te bedreigen (gehoorverslag, 10).

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij twee weken voor zijn vertrek naar Kathmandu thuis werd aangevallen door leden van YCL, terwijl hij bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij enkele dagen na dit voorval Tikapur verliet (vragenlijst, 2; gehoorverslag, 10, 13, 19).

Verder is het opmerkelijk dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over zijn problemen in Kathmandu. Verzoeker wijt dit aan het feit dat hem werd gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten en aan het feit dat hij zich gericht heeft op de gebeurtenissen in zijn streek van oorsprong. Dat volstaat echter niet als verklaring. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker immers wel dat leden van YCL aan zijn ouders vertelden dat ze wisten dat verzoeker naar Kathmandu was gevlucht en dat ze hem daar ook zouden zoeken (vragenlijst, 3). Het is dan ook vreemd dat hij op dat ogenblik het voorval in Kathmandu niet vermeldde. Bovendien sprak hij hierover pas op het einde van het gehoor bij het Commissariaat-generaal toen hem werd gevraagd of hij zich niet elders in Nepal kon vestigen om zijn problemen te vermijden (gehoorverslag, 19, 20).

De door verzoeker bijgebrachte documenten betreffen de algemene situatie in Nepal; zij doen bijgevolg geenszins afbreuk aan hetgeen voorafgaandelijk werd vastgesteld.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekers betoog dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom hij de subsidiaire beschermingsstatus weigert feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de commissaris-generaal de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet heeft onderzocht of zijn beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER